

бата отъ командуващия III армия на командуващия I армия и се върна въ Иванкъой.

Презъ нощта срещу 17-и Щабътъ на III армия очаква директивата за 17-и, но не я получи. На сутринта командуващиятъ армията се бѣше научилъ, че 4-а дивизия е успѣла да заеме позициите на турския II корпусъ и частъ отъ артилерията му*). Като не получи директива, той на 17-и сутринта заповѣда устно на началника на 6-а дивизия, който се бѣ явилъ при него, да продължи действията си енергично; а пъкъ на началника на 4-а дивизия изпрати въ 5 ч. 30 м. пр. пл. следната записка:

„Продължавайте енергично да преследвате противника, като не му давате ни минута свободно време да се устрои. Всички части, въ това число и I армия, преминаватъ въ решително настѫжение. Още едно усилие, и успѣхътъ е обезпеченъ.“

Въ 6 ч. 10 м. пр. пл., току-що се готвѣше да тръгне за полесражението, дойде директивата за тоя денъ. Командуващиятъ армията бѣше изненаданъ; споредъ него, общиятъ духъ на директивата бѣ пасивенъ: най-голѣмо внимание се обрѣщаше на фланговете, които съвсемъ не бѣха заплашени; действително, въ последния ѝ пунктъ бѣше казано противникътъ да се отхвърли на изтокъ, но то бѣ между другото, а главно се препоръчваше да не се позволи на противника да направи обходъ. Особено бѣ изненаданъ командуващиятъ армията отъ ролята, която се възлагаше на I армия. Той я очакваше като чукъ, който ще нанесе решителенъ ударъ на най-чувствителното място на неприятелското разположение, а директивата я оттегляше въ резервъ, който, при това, не му бѣ подчиненъ. Ако тоя резервъ се оттегля отъ турския лѣвъ флангъ, то кѫде можеше да бѫде употребенъ по фронта на III армия? — При Тюркъ Бей би стигналъ едва къмъ 1 ч. сл. пл., при Карагачъ — късно презъ нощта срещу 18-и, а за употребението му при Чонгора—Соуджакъ дума не можеше да става¹⁾.

Командуващиятъ III армия си остана съ убеждението, че единственото най-рационално употребение на I армия е, „безъ да се губи време въ облически движения за подпирання отзадъ, да настѫпи право предъ себе си, по посока Люле Бургасъ—Сатжъкой, и да отхвърли противника на северъ, къмъ Странджа

*) Кога и какъ се е научилъ командуващиятъ III армия за успѣха на 4-а дивизия нѣма сведения.

¹⁾ Генералъ Димитриевъ — „Трета армия и пр.“, стр. 226.